

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Oom Wiggily en het Kampvuur

"Nou, hoe voel je je vanmorgen?" vroeg de bessenstruik aan Oom Wiggily, toen de oude konijn meneer naar buiten keek om te zien of de gemene driekoppige wushky-woshky was teruggekomen. "Gaaf het wel met je?"

"Oh, ja hoor, dank je wel," zei het konijn, "maar ik vroeg me net af hoe ik hier weg kon komen om mijn fortuin te gaan zoeken zonder helemaal bekrast te worden."

"Kun je er niet uitspringen zoals je erin sprong?" vroeg de struik, terwijl ze met haar stekelige armen zwaaide, maar ervoor zorgde dat ze Oom Wiggily niet eens kietelde.

"Nee, er is niet genoeg ruimte voor me om een aanloop te nemen om eruit te springen," antwoordde het konijn.

"Ik ben bang dat ik hier lang zal moeten blijven, en ik zou eigenlijk verder moeten gaan."

"Oh, ik heb een plan!" riep de struik plotseling. "Jij bent een heel goede graver, dus waarom graaf je niet een tunnel onder mij door? Begin hem hier binnen en buig hem omhoog zodat hij buiten mijn stekelige takken komt, dan word je niet bekrast."

"Dat ga ik doen!" riep Oom Wiggily, dus met zijn sterke voorpoten groef hij een tunnel, net zoals je soms in het

zand maakt, en al snel was hij veilig buiten de bessenstruik.

"Neem wat van mijn bessen mee," zei de struik, "zodat je geen honger krijgt."

"Dat zal ik doen," antwoordde het konijn, en hij vulde zijn koffer met mooie, grote bramen. Hij voelde zich een beetje verdrietig over de lekkere lunch die de wushky-woshky had opgegeten, maar er was niets aan te doen – die lunch was helemaal op.

Dus nam Oom Wiggily afscheid van de vriendelijke bessenstruik en reisde weer verder om zijn fortuin te zoeken.

"Pas op voor de wushky-woshky," riep de struik naar het konijn, terwijl ze met haar vriendelijke, stekelige takken naar hem zwaaide.

"Dat zal ik doen," zei hij, en toen ging hij over de heuvel en uit het zicht.

De eerste plaats waar hij kwam, was een oude holle boomstronk, waar ooit een oude uil had gewoond. Het konijn keek in de stronk, maar er was geen fortuin te vinden.

De tweede plaats waar hij kwam, was een merkwaardig huisje van schors, waar een oude hond, die een vriend was van Peetie en Jackie Waf-Waf, woonde, maar de oude hond was op vakantie, dus hij was niet thuis.

"Misschien zit hier wel een fortuin," dacht het konijn, maar dat was er niet en hij ging verder.

De derde plaats waar hij kwam, was een klein huisje, gemaakt van wasknijpers, waar een kat woonde, en de kat was niet thuis, want ze was net naar de winkel gegaan om melk te halen.

Maar het konijn wist dit niet, dus ging hij het huisje binnen om te zien of er een fortuin te vinden was. En het eerste wat hij op de schoorsteenmantel zag, was een tinnen spaarpot, en toen hij ermee schudde, rammelde er iets in, en toen Oom Wiggily erin keek, zag hij een heleboel centjes in de spaarpot.

"Oh, geweldig!" riep hij, "nu heb ik eindelijk mijn fortuin. Iemand is weggelopen en heeft al dit geld achtergelaten, dus ik kan het net zo goed meenemen." Nou, hij was net bezig om de spaarpot vol met centjes in zijn koffer te stoppen, toen de kat terugkwam met de fles melk.

"Oh! Ga je mijn spaarpot van me afpakken?" riep ze heel verdrietig. "Ik heb mijn centjes al heel lang gespaard, en nu heb jij ze."

"Oh, ik zou ze niet voor de wereld afpakken!" riep het konijn. "Ik wist niet dat ze van jou waren, het is allemaal een vergissing," en hij zette de spaarpot terug op de schoorsteenmantel. "Maar misschien kun je me vertellen waar ik mijn fortuin kan vinden," zei Oom Wiggily, en hij vertelde de kat alles over zijn reizen.

"Eerst drinken we wat melk," zei de kat, en ze schonk wat voor het konijn in. "Dan ga ik een klein stukje het bos in met je en help ik je zoeken naar je fortuin."

"Misschien moeten we wat lunch meenemen," zei het konijn, dus ging hij naar de winkel en haalde een lekkere lunch, die hij in zijn koffer stopte, en toen gingen hij en de kat samen op weg naar het bos.

Ze keken hier en daar en overal en zelfs om hoeken, maar ze konden geen fortuin vinden, en al snel begon

het een beetje donker te worden. En toen werd het plotseling helemaal donker.

"Oh, ik kan nooit meer de weg naar huis vinden!" riep de kat. "En ik ben bang in dit eenzame bos."

"Oh! Wees niet bang," zei Oom Wiggily, die heel dapper was. "Ik zal een kampvuur maken en dan kunnen we hier de hele nacht blijven. Ik zal wat eten koken en 's morgens breng ik je naar huis."

Toen was de kat niet meer bang. Ze hielp het konijn om wat droge bladeren en kleine stokjes te verzamelen, en ook wat grote stokken, en al snel had Oom Wiggily een mooi vuur gezellig brandend in het bos, en het was lekker licht. Toen nam hij wat takken met bladeren en maakte een klein huisje voor zichzelf en de kat en toen kookten ze het

avondeten, waarbij ze koffie maakten in een oud leeg tomatenblik dat ze vonden bij een kronkelige boomstronk.

"Oh, dit is echt gezellig!" riep de kat, terwijl ze haar poten en neus warmde bij het vuur. "Het is veel beter dan melk uit een fles drinken."

"Dat denk ik ook," zei het konijn. "Nu, als ik mijn fortuin maar kon vinden, zou ik gelukkig zijn. Maar misschien lukt het morgen wel."

Nou, al snel werden Oom Wiggily en de kat slaperig en dachten ze dat ze naar bed zouden gaan. Ze maakten hun bedden in het kleine groene prieel op wat zachte, gedroogde bladeren.

"En ik moet veel hout hebben om op het kampvuur te leggen," zei het konijn, "want 's nachts kan een slecht dier ons proberen op te eten, maar als ze het vuur zien, zullen ze bang zijn en weglopen."

Dus verzamelde hij een grote stapel hout en toen gingen hij en de kat slapen. En midden in de nacht, echt waar, kwam de wushky-woshky aangeslopen met zijn drie koppen en twee staarten en zijn ene kronkelige poot.

"Nu zal ik een heerlijke maaltijd hebben," dacht de wushky-woshky toen hij het konijn en de kat zag slapen. "Wie zal ik eerst nemen?"

Maar plotseling gleed zijn voet uit op een steen en maakte hij een geluid, en Oom Wiggily werd meteen wakker en riep:

"Er zit iemand achter ons aan!" Toen gooide het dappere konijn wat hout op het kampvuur, en het laaide zo snel op dat het de snorharen van de wushky-woshky verbrandde en hij gaf drie keer een gehuil, een met elk van zijn monden, en hij huppelde weg op zijn ene poot, waarbij hij zijn twee staarten meenam.

"Mijn hemel!" riep de kat, "het is maar goed dat we het kampvuur hadden, anders waren we opgegeten."

"Inderdaad," zei het konijn. "Ik zal het de hele nacht laten branden." Dus deed hij dat, en er kwamen geen wushky-woshky's meer om hen lastig te vallen. En 's morgens reisden de kat en het konijn samen verder en beleefden ze nog een heel avontuur.